

సిరివెన్నెల తరంగాలు

సిరివెన్నెల సీతారామశాస్త్రి

దాదాపు 12 సంవత్సరాల క్రిందట విడుదలైన సిరివెన్నెల సీతారామ శాస్త్రిగారి 'సిరివెన్నెల తరంగాలు' పుస్తకం మార్కెట్లో లభ్యం కానందున, అశేష అభిమానుల కోరిక మీద ఆ పుస్తకాన్ని సీరియల్ గా ప్రచురించడం జరుగుతోంది. ఇందుకు ప్రత్యేక అనుమతి నిచ్చిన 'కౌముది'కి ఆతీయ మిత్రులు సిరివెన్నెల సీతారామశాస్త్రిగారికి కృతజ్ఞతలు తెలియచేస్తున్నాం.

(క్రిందటి సంచికనుంచి కొనసాగింపు)

9

సెట్టు మీద ఉసిరికి

సంద్రాన ఉప్పుకి

సుట్టలకం పెట్టాడు సిత్రాల దేవుడు

మబ్బులోని నీరుకి - మట్టిసాటు వేరుకి

వాసవంతెనేసాడు జాడలేని దేవుడు

కలవనట్టు అనిపిస్తాది - నేలా ఆకాశం

తెలుసుకొంటే కనిపిస్తాది- తెగిపోని సావాసం

జనమలున్నవో లేవో- ఆ బెమ్మదేవుడికి ఎఱుక

ఆ కొమ్మకి నీకు ఋణవేటంటే

సెప్పగలదా చిలకా, సెప్పగలదా చిలక

*** **

(మహాగణపతి ఫిలింస్ తారకరాముడు చిత్రానికి కోటి సంగీత సారధ్యంలో బాలు పాడినది)

పల్లవి : ఏదో ఒక రాగం పిలిచింది ఈవేళ

ఎదలో నిదురించే కథలెన్నో కదిలేలా

నా చూపుల దారులలో చిరుదీపం వెలిగేలా

నా ఊపిరి తీగలలో అనురాగం పలికేలా

జ్ఞాపకాలే మైదురుపు, జ్ఞాపకాలే మేల్కొలుపు

జ్ఞాపకాలే నిట్టూర్పు, జ్ఞాపకాలే ఓదార్పు

వీచే గాలులలో నీ ఊసులు జ్ఞాపకమే

పూచే పువ్వులలో నీ నవ్వులు జ్ఞాపకమే

తూరుపు కాంతుల ప్రతికిరణం నీ కుంకుమ జ్ఞాపకమే

తులసి మొక్కలోని సిరుల జ్ఞాపకం

చిలక మొక్కలా నీ అలక జ్ఞాపకం

మెరిసే తారలలో నీ చూపులు జ్ఞాపకమే

ఎగసే ప్రతి అలలో నీ ఆశలు జ్ఞాపకమే

కోవెలలో దీపంలా నీ రూపం జ్ఞాపకమే

పెదవిపైన నీ పేరే చిలిపి జ్ఞాపకం

మరపురాని నీ ప్రేమే మధుర జ్ఞాపకం

(రాజా చిత్రానికి ఎస్.ఎ. రాజ్ కుమార్ సంగీత సారధ్యంలో బాలు పాడినది)

పల్లవి: ఏదో ఒక రాగం పిలిచింది ఈ వేళ

ఎదలో నిదురించే గతమంతా కదిలేలా

నా చూపుల దారులలో చిరుదీవ్వెలు వెలిగేలా

నా ఊపిరి ఊయలలో చిరువవ్వులు చిలికేలా

జ్ఞాపకాలే మైమరుపు, జ్ఞాపకాలే మేల్కొలుపు

జ్ఞాపకాలే నిట్టూర్పు, జ్ఞాపకాలే ఓదార్పు

అమ్మా అని పిలిచే తొలి పలుకులు జ్ఞాపకమే

రా అమ్మా అని అమ్మే లాలించిన జ్ఞాపకమే

అమ్మ కళ్ళలో అపుడపుడు చమలంతలు జ్ఞాపకమే

అమ్మ చీరనే చుట్టే పాప జ్ఞాపకం,

అమ్మ నవ్వితే పుట్టే సిగ్గు జ్ఞాపకం

గుళ్ళో కథ వింటూ నిదురించిన జ్ఞాపకమే

బళ్ళో చదువెంతో బెరించిన జ్ఞాపకమే

గవ్వలు ఎన్నో సంపాదించిన గర్వం జ్ఞాపకమే

నెమలి కళ్ళనే దాచే చోటు జ్ఞాపకం

జామపళ్ళనే దోచే తోట జ్ఞాపకం

(రాజా చిత్రానికి ఎస్.ఎ. రాజ్ కుమార్ సంగీత సారధ్యంలో చిత్ర పాడినది)

పల్లవి: నేస్తమా ఇద్దరి లోకం ఒకటే లేవమ్మ

అందుకే నా కన్నులతో లోకం చూడమ్మ
 నీ గుండెలోన నా ఊపిరుంటే
 నా కళ్ళలోన నీ కలలు ఉంటే
 ఊహల రెక్కలపైన ఊరేగే దారులు ఒకటే
 చూపులు ఎవ్వరివైనా చూపించే లోకం ఒకటే ||నేస్తమా||

బుగ్గమీద వెచ్చని సిగ్గు వచ్చినపుడు దానిని అడుగు
 ఎర్రదనం అంటే చెబుతుంది
 పెదవికొమ్మ పూసిన పువ్వు అందమైన నీ చిరునవ్వు
 తెల్లరంగు అట్టా వుంటుంది
 నీలో నిలువున పులకలు రేగినవేళ
 నువ్వే ఉచ్చని పైరువు అవుతావమ్మా
 దిగులు రంగే నలుపు అనుకో
 ప్రేమ పొంగే పసుపు అనుకో
 భావాలను గమనిస్తుంటే ప్రతిరంగును చూస్తున్నట్టే
 చూపులు ఎవ్వరివైనా చూపించే లోకం ఒకటే ||నేస్తమా||

మొదటిసారి నీ హృదయంలో
 మధురమైన భావాసలేవో
 మేలుకున్న వైనం గుర్తుందా?
 అదుపులేని ఆరాటంలో
 ఎదురుచుస్తూ ఎవ్వరి కొరకో
 వేచి ఉన్న సమయం గుర్తుందా?
 ఎదలో ఆ తొలి కదలికె సుప్రభాతమమ్మా

నీలో ఆ నిలిక్షణమే చడమర సంధ్యమూ

ఇలవు నువ్వై రవిని నేనై - కలువ నువ్వై శశిని నేనై

ఒకరి కోసం ఒకరం జీవించే తరుణంలో

చూపులు ఎవ్వరివైనా చూపించే లోకం ఒకటే....

||నేస్తమా||

(పెళ్ళి పందిరి చిత్రానికి వందేమాతరం శ్రీనివాస్ సంగీత సారధ్యంలో వందేమాతరం, చిత్ర పాడినది)

పల్లవి:

బేబి: డాడీ చూడవుగా నేనున్నా నీ ఎదుట

కావాలని ఓడెందుకు ఆడేవా ఆట

తండ్రి: అడక తప్పదురా ఎవరికీ దేవుడి దొంగాట

ఓడక తప్పదురా చివరికి ఏదో ఒక చోట

కట్టున్నా కనిపించేనా - కాదన్నా కథ నిలిచేనా

గెలుపే ఇవ్వడు పైవాడు అడిగినా అలసినా....

||డాడీ||

రోజూ చేసే పనులే కాదా విసుగే రాదా కాస్తైనా

రోజూ తిన్నా ఆకలి బాధ తీరేదేనా ఎప్పుడైనా

ఒకలాగే వుంటే సరదా వుంటుందా

కనుకే ప్రతి రేపూ ఊరిస్తూ రాదా

ఏ తేడా వుండదని తెలిసాక ఏం చేస్తాం

చీకటి చాటున మంచం ఎక్కి కలలను కంటుంటాం

||డాడీ||

తండ్రి: బొమ్మలు ఎన్నో కొనిపెడుతున్నా చాలనుమాటే అనవు కదా

పాడీ ఆడే ఏ బొమ్మైనా పాడవకుండా వుంటుందా

అంతేరా బేటా బ్రతుకాడే ఆట

ఏదో అనుబంధం వెతికే ఈ వేట

ఏ బంధం కడదాకా వుండదురా మనవెంట

ఎవరన్నా లేకున్నా నిన్ను వదలక నేనుంటా...

||డాడీ||

*** **

(ఛాంపియన్ చిత్రంలో విద్యాసాగర్ సంగీత సారధ్యంలో బాలు, చిత్ర పాడినది)

ఈ పాట వై. నాగేశ్వరరావుగారి దర్శకత్వంలో ఛాంపియన్ అనే సినిమాలోనిది. సంగీతం విద్యాసాగర్. ఈ పాట ఇతివృత్తమేమిటంటే ఓ చిన్న పిల్లవాడు అతని తండ్రి. పసితనంలోనే అనేక కారణాల మూలంగా పిల్లవాడి తల్లితండ్రులు విడిపోతారు. ఇతను తండ్రి దగ్గర వుంటున్నాడు. తండ్రి భార్య దూరమవ్వడంతో ఓ రకమైన నిరాశ నిర్లిప్తతతో జీవితం గడుపుతూ వుంటాడు. వీళ్ళిద్దరూ ఆటాడుకుంటూన్న సందర్భంలో కుర్రాడు ఆడుతూ పాడుతూ తండ్రితో మాటాడుతున్నాడు. కొడుకుతో తన వేదన వెళ్లబోసుకుంటాడు ఆ తండ్రి. అయితే ఈ మాటలు పిల్లవాని భాషకు మించి పైకి రాకూడదు. అలాగని జవాబు పిల్లవాడికి అర్థంకాని పరిస్థితిలోనూ ఉండకూడదు. అవి వుట్టిట్టి పొడిమాటలవ్వకూడదు. తన మనస్సులోని సంఘర్షణంతా అతడు కొడుకుతో చెప్పగలగాలి. ఇటువంటి సిచ్యుయేషన్ కి రాయడం కత్తిమీద సాము లాంటిది.

పల్లవి: ఎటో వెళ్ళిపోయింది మనసు

ఇలా ఒంటరయ్యింది వయసు

ఓ చల్లగాలి ఆచూకి తీసి

కబులీయలేవా ఏమయిందో...

||ఎటో||

ఏ స్నేహమో కావాలని ఇన్నాళ్ళుగా తెలియలేదు

ఇచ్చెందుకే మనసుందని నాకెవ్వరూ చెప్పలేదు

చెలిమి చిరునామా తెలుసుకోగానే

రెక్కలొచ్చాయో ఏమిటో

||ఎటో||

కలలన్నవే కొలువుండని కనులుండి ఏం లాభముంది

ఏ కదలిక కనిపించని శిలలాంటి బ్రతుకెందుకంది

తోడు ఒకరుంటే జీవితం ఎంతో

వేడుకొతుంది అంటూ...

ఎటో వెళ్ళిపోయింది మనసు

ఎటెళ్ళిందో అది నీకు తెలుసు

ఓ చల్లగాలి ఆచూకి తీసి

కబులీయలేవా ఏమయిందో...

||ఎటో||

(నిన్నె పెళ్ళాడుతా చిత్రానికి సందీప్ చౌతా సంగీత సారధ్యంలో రాజేష్ పాడినది)

నా సినిమా పాటల యాత్రలో మరో ముఖ్యమైన మజిలీ దర్శకుడు కృష్ణవంశీ. కృష్ణవంశీ, రామ్ గోపాల్ వర్మ స్కూలునుంచి తయారైన దర్శకుడైనప్పటికీ కూడా రామ్ గోపాల్ వర్మ ప్రభావం తన మీద లేకుండా, తనదైన ముద్రతో, శైలితో ముందుకు నడుస్తున్న వ్యక్తి. ఇతను నా చేత అనేకమైన పాటలు చాలా ప్రత్యేకమైన శైలి కలిగేటట్టుగా రాయించుకున్నాడు. కృష్ణవంశీ ఇచ్చిన సందర్భాలకు పాటలు రాయటం ద్వారా, యువతరానికి, ముఖ్యంగా కౌమార దశలోనున్న (టీనేజ్) వారి గుండెలకి బాగా దగ్గరగా వెళ్ళే అవకాశం లభించింది. తను అనుకున్నది, తనకి కావలసింది వచ్చేవరకూ కూడా కృష్ణవంశీ వదిలిపెట్టడు. అతనికి నా మీద ఎంతో గౌరవం. నాకు అతని మీద ఎంతో అభిమానం. అయినప్పటికీ ఈ బంధవ్యం పాట రాసేటప్పుడు వుండదు. ఎక్కడ నుంచో ఓ హిందీ పాట పట్టుకొచ్చి "ఈ హిందీ పాటలో అదుంది, అది కావాలి" అంటాడు. హిందీ పాటలో సంగీతం తాలుకు సౌందర్యం తప్పించి లోతైన భావం ఏదీ లేదని నేను దెబ్బలాడుతూ ఉంటాను. దెబ్బలాడితే, అతను దెబ్బలాడుతూ వుంటాడు. నిజానికి నేను రాసింది ఎక్కువా! అతను నన్ను రాసి రంపాన పెట్టింది ఎక్కువా? అనేది ఇప్పటికీ తేలని ప్రశ్న. అయితే, అలా అతను పదే పదే అడిగి రప్పించుకోవటం వలన " ఈ వేళలో నీవు ఏం చేస్తు వుంటావు" లాంటి పాటల దగ్గర్నుంచి, ఎన్నో పాటలు పుట్టాయి. ఈ పాటలలోని మాటలు మన నిత్య జీవితంలో మాట్లాడుకునే మాటలే.

ఇక్కడ ఒక ముఖ్య విషయం చెప్పాలి. సినిమా పాటలు, సినిమా భాష చాలాకాలం నుంచి ఒక కృత్రిమ వాతావరణంలో నడుస్తున్నాయి. ఏవో కొన్ని పరిమితమైన పదాలను పట్టుకుని ఆ పదాలనే తిరిగి తిరిగి వాడుతూండడం. అది ఒక విచిత్రమైన భాష.

అటు కావ్యంలో వాడే భాష కాదు, ఇటు భావకవిత్వంలో వాడిన భాషా కాదు. అలా అని చెప్పి మన నిత్య జీవితంలో వాడే భాష కూడా కాదు. వీటన్నిటి నుంచి, ఏవో కొన్ని మాటలు వచ్చి, ఉదా: వలపు కౌగిళ్ళు వగైరా పదాలు వుండేవి. ఇటువంటి భాషను వదిలి, పరిపూర్ణమైన వాడుక భాషను అంటే బాణీ సంగీతం లేకుండా చూస్తే మనం రోడ్డు మీద వెళ్తూ మాట్లాడుకునే మాటలే అనిపించే మాటలను రామ్ గోపాల్ వర్మ బోటనీ పాటతో ఒక మలుపు తిప్పితే, ఆ మలుపుకు మరింత సుస్పష్టమైన అంచు ఏర్పాటు చేశాడు కృష్ణవంశీ. నేను కాబట్టి రాశాను అని ఇప్పటివరకూ ఎప్పుడూ అనుకోలేదు. ఒక వేళ నేను మంచి పాటలు రాసినా, అలా రాసే శక్తి నేను సంపాదించుకున్నది కాదు. నాకు ఇవ్వబడింది. అది ఏదో జన్మవరం. దానంతట అది వచ్చింది కాబట్టి నేనిక్కడ ఏదో సాధించాను అనుకునేందుకు అవకాశం లేదు. అదే విధంగా ఆ శక్తి అవిష్కరింపబడటానికి కూడా నా తాలుకు గొప్పతనం వుంటుందని నేననుకోవటంలేదు. అది అడిగిన వాళ్ళు, నాకాసందర్భాలు ఇచ్చిన వాళ్ళు, దెబ్బలాడి నాతో రాయించుకున్నవాళ్ళు - నూతిలో నీటిని తోడి పైకి తెచ్చిన వాళ్ళలాంటివాళ్ళు. వాళ్ళల్లో "నాలో ఇది వుందా? ఈ రకంగా కూడా నేను ఎక్స్ ప్రెస్ చెయ్యగలనా?" నేను సరదా పడి, ముచ్చట పడే విధంగా నా చేత పాటలు రాయించిన వంశీకి రాసిన పాట ఇది.

(కొనసాగింపు వచ్చే సంచికలో)

COMMENTS